

2- Meal Kur'an'ın nazmını ve belegatini yok eder

Herhangi bir kitap veya metni daha anlaşılır hale getirmek için içeriği özetlemek ve basitleştirmek yaygın bir uygulamadır. Ancak Kur'an gibi kutsal bir kitabı öyle bir kitap ki en hârika edibleri, belâgatına secde ettirirken, içeriğini bir başka dile çevirmek mümkün değildir. Ve doğru bir yaklaşım da değildir. Kur'an'ın özü, dilin benzersizliği ve arabi lafızlarında güneş gibi parlayan icazı bu tür bir kısaltma veya sadeleştirmeye müsaade etmemektedir.

“Kur'an bu kimselerin zannettiğiniz gibi basit bir sözlük mü ki; bazıları çıkmış “ya eyyuhleziyne amenu” ey iman edenler aha çevirdim diyerek kendilerini komik duruma düşürmektedirler. Kur'an-ı Kerîm İlâhî bir kitaptır. Manâ itibariyle engin ve zengindir. Her bir kelimesinde, her bir satırında, her bir cümlesinde birçok mana mevcuttur. Çok yönlü, çok anlamlı bir metindir. Bir mealin ve tercümenin bunlara ihata etmesi imkansızdır. Evet bu kelime ve cümlelerin çeşitli manalara yorumlanması mümkündür ancak bunlar tercüme ile değil ancak tefsir ile elde edilebilir.

Şimdi bir örnek verelim; Bir cümle kuracaksınız, bu cümle bir manayı ifade edecek ve cümleyi oluşturan her bir kelime dahi o manaya müstakil olarak hizmet edecek. Kardeşlerim beşerin böyle bir cümle kurması manayı taşıyan lafızları dahi o manaya hizmetkar kılarak konuşması mümkün değildir. Şimdi ben Kur'an'ı mealinden anlarım diyen kimseye diyoruz ki; Enbiya suresi 46. Ayete bir bak. Rabbimiz buyuruyor ki;

وَلَيْنُ مَسْتَهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ

“And olsun, Rabbinin azâbından en küçük bir esinti onlara hafifçe dokunacak olsa...” (Enbiyâ, 21/46)]

İşte mealdeki mana bu kadar. Ama işin tefsir boyutuna girdiğinde insanın aklını başından alan ve Kur'an'ın bir benzeri neden yapılamazmış şimdi anladım diyeceğiniz bir mucize mevcut. Bak bakalım bu ayetin nazmındaki icazı mucizeyi görebilecek misin? Göremeyeceksin o halde dinle.

وَلَيْنُ مَسْتَهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ

“And olsun, Rabbinin azabından en küçük bir esinti onlara hafifçe dokunacak olsa.

Bu cümlede, azâbı dehşetli göstermek için, azabın en azını nazara vererek şiddetle tesirini göstermek ister. Demek ayet taklîli yani azlığı ifade edecek; cümlenin bütün heyetleri de kelimeleri de bu azlığa bakıp ona kuvvet verecek. Yani ayeti oluşturan her bir kelime de mananın ifade edeceği azlığa hizmet edecek.

İşte, وَلَئِنْ lâfzı, teşkiktir. Yani şektir. Eğer ki manasındadır. İşte bu şek killete, azlığa bakar.

مَسَّ lâfzı, azıcık dokunmaktır; yine azlığı ifade eder. Sonra ne geliyor? Nefhatün.

نَفْحَةٌ lâfzı, maddesi bir kokucuk bir esinti olup azlığı ifade ettiği gibi, sîgası da bire delâlet eder.

Masdar-ı merre tabir-i sarfiyesinde ‘biricik’ demektir, killeti ifade eder.

نَفْحَةٌ deki tenvin-i tenkirî, yine azlığı ifade içindir ki, ‘O kadar küçük ki, bilinemiyor’ demektir.

مِنْ lâfzı, teb’îz içindir, bazıyet ifade eder ‘bir parça’ demektir; yani tamamı değil bir kısmı demek yine azlığı ifade eder.

عَذَابٍ lâfzı, nekâl ve ikab’a nisbeten hafif bir nevi cezadır ki, bu da azlığa işaret eder.

رَبِّكَ lâfzı, Kakhâr, Cebbar, Müntakîm’e bedel yine şefkati hissetirmekle azlığa işaret ediyor. Rabbinin azabından diyor. Celali değil cemali bir isimle zikrediyor.

İşte, bu kadar azlıktaki bir parça azap böyle tesirli ise, ikab-ı İlâhî ne kadar dehşetli olur, kıyas edebilirsiniz diye ifade eder.

Haydi bakalım mealde bu güzelliği gösterin görelim. Demek Kur’an’ın icazı onun lafızlarında parlar. Lafızlar Kur’an’ın cildi gibidir. Meal ve tercüme ile lafız ortadan kaybolur. Sathi bir mana kalır ki buna Kur’an diyen adamın ahmak olduğu hususunda asla bir tereddüt yoktur.

Veya o tercüme ettiği ayet birçok mananın kastedildiği bir ayettir ki kendi kısır fehmiyle bir manayı anlar ve muradı ilahi budur der ve büyük bir cinayet işler. Ama asıl tehlike başkadır. Kur’an’ı çeviren bazı zatlar Arapça bilmeden, usul bilmeden, on beş asırlık birikimden yararlanmadan, Kur’an’ın kalbine indiği Resullullah s.a.v’in beyan vazifesiyle o ayetler hakkındaki açıklamalarını reddederek, Kur’an-ı Kerim’in, asıl dilinden başka bir dile yaptığı tercümesiyle hüküm çıkarmaya; inanç, ibadet ve ahkamı kendilerine göre çevirerek cinayetin de ötesinde bir ihanet yapmaktadırlar. Mucizeleri inkâr eden, cehennemi inkâr eden, resülün sünnetini inkâr eden, Kaderi inkâr eden, kabir hayatını inkâr eden, şefaati inkâr eden, şeytanı dahi inkâr eden bu zihniyet Kur’an bize yeter gibi süslü sloganların arkasında kendi yazdıkları meallerle Kur’an ayetlerini inkâr ve tahrif aşamasına geçmişlerdir.

Bir şeyin zararı menfaatine galebe ederse, o şey mensuh ve gayr-ı muteber olur. Maslahat, o şeyi terk etmekte olur.” Dolayısıyla mealciliğe hayır diyoruz. Kur’an okumaya ve anlamak için tefsir okumaya davet ediyoruz. Meal ile Kur’an’ın daha iyi anlaşılacağını iddia edenlerin bir kısmı Kur’an’ı hiç bilmemekte bir kısmı ise bunu istismar ederek kendi sapık fikirlerini o meal ile şırınga etmektedirler.

Biz, insanları “Kur’an okumaktan” değil” meal okumaktan” kaçınmaları konusunda uyarıyoruz. Bu uyarının temelinde, “Kur’an” ile “meal” arasındaki fark yatmaktadır. Kur’an okuyan bir kişi, orijinal Kur’an metnini okurken; meal okuyan kişi ise meal yazarının Kur’an’dan anlayıp aktardığı şeyleri okumaktadır.

Yok ille de ben meal okumak istiyorum diyenlere niçin Elmalının, Ömer Nasuhi Bilmen veya Hasan Basri Çantay adına neşredilen mealleri değil de “yenilik” ve “farklılık” iddiasındaki meal yazarlarının çalışmalarını tercih ediyorlar acaba? Çünkü yeni bir din inşa etmeye çalışan bu modernistlerin maksatları farklıdır. İnsanımız Meali Kur’an zannediyor. İşte bu zan ile yakalıyorlar ve Allah’ı kendi hevalarına göre konuşuyorlar.

Meale karşı olmayı, Kur’an’a karşı olmak gibi gösterenlere sesleniyoruz. Meal, Allah’ın kelamının doğrudan yerine konulamayacak bir açıklama ve tercüme çabasıdır. Her ne kadar Arapça bir tefsir bile Kur’an’ı Arapçaya çevirme çabası olarak kabul edilebilirse de asıl önemli olan ayetlerdeki muradı ilahiyi anlamak ve açıklamaktır ki bu da bir usul ile ehli tarafından yapılan tefsirlerden istifade ile olmalıdır.